

Jerzy J. Kolarzowski

"Mandala", Giuseppe Tucci, tł. I. Kania, Kraków 2002 : [recenzja]

Nowa Krytyka 14, 398

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wojowników Wschodu z przesłaniem terapeutycznym dla ludzi, którzy utracili w swoim życiu poczucie godności i świętości.

Giuseppe Tucci: *Mandala*. Przekład I. Kania. Znak, Kraków 2002. Mandala jest nie tylko odwzorowaniem wszechświata, ale także obrazem ludzkiej psyche. Medytujący rozpoznaje poszczególne, odpowiadające boskim i kosmicznym mocom, elementy mandali, aż dociera do jej centrum, gdzie doświadcza pełni – zjednoczenia ze świadomością kosmiczną. Praca włoskiego religioznawcy jest jedną z najbardziej wnikliwych prac poświęconych teorii i praktyce tego zjawiska.

Kultura okultyzmu

Aleister Crowley: *Krótkie eseje o prawdzie*. Przekład i redakcja merytoryczna D. Misiuna. Okultura, Warszawa 2001, seria Bibliotheca Crowleyana. Pochodzące z późnego okresu twórczości A. Crowleya eseje stanowią kwintesencje jego poglądów filozoficznych. Ten najoryginalniejszy mistrz duchowy mijającego stulecia snuje swoje refleksje nad człowiekiem, pamięcią, smutkiem, cudem, szczęśliwością, śmiechem, obojętnością, mistrzostwem, transem, energią, wiedzą, zrozumieniem, nieskazitelnością, milczeniem, miłością i prawdą.

Gerald Suster: *Dziedzictwo bestii. Biografia Aleistera Crowleya*. Przekład D. Misiuna. Okultura, Warszawa 2002, seria Ezoterra. Oprócz informacji biograficznych książka zawiera kalendarium tematyczne, omówienie zagadnień, którymi w swoim bujnym życiu zajmował się Crowley. A były to kwestie takie jak magia ceremonialna, joga, filozoficzny sceptycyzm, poezja i mistyka, magia seksualna, używki psychodeliczne, astrologia, kabała, tarot, taoizm i profetyzm. Crowley oddziaływał i nadal oddziałuje na zakony magiczne, współczesnych malarzy i twórców muzyki rockowej. Książka Sustera sytuuje zmarłego w 1949 r. Crowleya jako największego „proroka” nadchodzącego trzydzieści lat później ruchu Nowej Ery. Współczesne środowiska katolickiej idolatrii okrzyknęły Crowleya satanistą, tak jak niegdyś we Francji spotkało to Jarry’ego czy Artauda, a w Polsce międzywojennej Witkacego i Tuwima (za poematy *Czarna msza* i *Bal w operze*), stąd też pozycji wydawnictwa Okultura należy szukać przede wszystkim pod adresem internetowym: <http://www.okultura.terra.pl>

Gabriel Grant: *Biała i czarna magia*. Kirke, Wrocław 2002. Jedno z bardziej wyczerpujących i syntetycznych opracowań na temat magii. Zawiera definicję magii, krótką historię magii, opisy 15 postaci magii, w tym m.in. szamanizm, woodoo, wicca, kabałę, typologię stowarzyszeń magicznych, opis 51 słynnych ksiąg magicznych,